

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

21 септември 1988 година*

„Неизпълнение на задължение от страна на държава-членка –
Неизпълнение на задължението да създаде и предостави на Общността
собствени ресурси”

По дело 68/88

Комисията на Европейските общности, за която се явяват г-н J. Forman, D. Gouloussis, правни съветници, и от X. A. Yataganas, член на нейната правна служба, със съдебен адрес в Люксембург, кантората на г-н Georgios Kremis, член на нейната правна служба, Wagner Centre, Kirchberg,

ищец,

срещу

Гръцката република,

ответник,

иск за обявяване, че чрез неизпълнение на задължението си да отдели и плати собствени ресурси на Общността като ги е задържала с измама от бюджета на Общността, когато определени партии от царевично зърно от Югославия са били декларирани като такива от гръцки произход при техния износ в друга държава-членка и чрез отказ да се предприемат определени подходящи мерки, Гръцката република не е изпълнила задълженията си съгласно правото на Общността,

СЪДЪТ,

в състав: ММ. О. Due, председател, г-н Т. Koopmans, г-н R. Joliet и г-н F. Grévisse, председатели на състав, Sir Gordon Slynn, г-н С. N. Kakouris, г-н J. C. Moitinho de Almeida, г-н G. C. Rodriguez Iglesias и г-н M. Diez de Velasco, съдии,

генерален адвокат: г-н G. Tesauero,

секретар: г-жа В. Pastor, администратор,

като взе предвид доклада от съдебното заседание и след това от заседанието от 16 май април 1989 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 30 юни 1989 г.,

* Език на производство то: гръцки.

постанови настоящото

Решение

1. С искова молба, подадена в секретариата на Съда на 7 март 1988 г., Комисията на Европейските общности е завела дело съгласно член 169 от Договора за ЕИО за обявяване на това, че чрез неизпълнение на задължението си да отдели и плати собствени ресурси на Общността като ги е задържала с измама от бюджета на Общността, когато определени партии от царевично зърно, внесени от Югославия в Гърция без да се наложи мито, са били декларирани като такива от гръцки произход при техния износ в друга държава-членка и чрез отказ да се предприемат определени подходящи мерки, Гръцката Република не е изпълнила задълженията си съгласно правото на Общността.

2. В края на 1986 г., след извършването на детайлно разследване, започнато след определена информация, която Ж се предоставя, Комисията прави заключението, че две партии от царевично зърно, изнесени от Гърция за Белгия през м. май 1986 г. от дружество, наречена ИТСО, всъщност представляват царевично зърно, внесено от Югославия, въпреки че официално е било декларирано от гръцките органи като представляващо гръцко царевично брашно. Поради тази причина, налозите върху земеделски стоки, които трябва да се платят на собствените ресурси на Общността, не са били събрани. Според Комисията, тази измама е била извършена в съучастие с определени гръцки държавни служители и, на един по-късен етап, определен брой от висши държавни служители издават фалшиви документи и дават фалшиви обяснения, за да прикрият това.

3. На 21 януари 1987 г., Комисията информира гръцкото правителство за заключенията от следствието и иска от нея да предприеме следните мерки:

i) плащане на Комисията на налозите върху земеделските стоки от вноса на югославско царевично зърно, заедно със стандартната лихва;

ii) възстановяване на неплатените суми от извършителя на измамата;

iii) образуване на наказателно или дисциплинарно производство срещу извършителя на измамата и неговите съучастници;

iv) разследване на определени операции за внос, износ или транзит, включващи зърнени култури, извършени от началото на 1985 г.

На гръцките органи е даден срок от два месеца за да информират Комисията за мерките, които са предприели.

4. Гръцките органи отговарят, че е наредено образуването на административно разследване и че въпросът е бил оставен в ръцете на съдията следовател, както и че е било необходимо да се изчака заключението на правораздавателните органи преди да се предприемат мерките, определени от Комисията.

5. След по-нататъшна размяна на кореспонденция без положителен резултат, на 27 юли 1987, Комисията е започнала процедура съгласно член 169 от Договора, като е призовала Гръцката република за представи становищата си. Гръцката република е отговорила с писмо от 27 август 1987 г., в което е повторила в основни линии, че е било необходимо да се изчакаят резултатите от административното и съдебното разследване.

6. На 9 октомври 1987 г., Комисията е издала мотивирано становище, на което единствения и закъснял отговор на гръцкото правителство е да повтори предишните си заключения.

7. Тогава Комисията е завела настоящото дело. Гръцката република, надлежно информирана за процедурата, не представя никакви възражения в определения период. Комисията иска Съда да постанови задочно решение съгласно член 94, параграф 1 от Процедурния правилник.

8. За по-пълно разглеждане на фактите по делото, хода на производството и твърденията и доводите на Комисията, които са представени или описани тук само доколкото е необходимо с оглед мотивите на Съда, се препраща към доклада за заседанието.

9. Преди да се разгледат твърденията на Комисията, е целесъобразно да се посочи, че съгласно условията на член 94, параграф 2 от Процедурния правилник, където, както е в настоящия случай, Съдът постановява задочно решение само ако има нужда от това, като разглежда иска по същество, Съдът проверява „дали твърденията на ищеца са доказани.“

По първото твърдение

10. Комисията поддържа, че като не е изпълнила задължението си да отдели и плати собствени ресурси на Общността във формата на налози върху земеделските стоки, дължащи си върху определени партиди от царевично зърно, внесено от държава, която не е членка, Гръцката република не е изпълнила свое задължение.

11. Съгласно член 13, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2727/75 на Съвета от 29 октомври 1975 г. относно общата организация на пазара на зърнени култури (ОВ L 281, стр. 1), налог „равен на... праговата цена по-малко от цената CIF“ се плаща при всеки внос на зърнени култури в Общността. Този налог върху земеделските стоки е един от ресурсите, които, по силата на Решение 70/243 на Съвета от 21 април 1970 г. относно замяната на финансовия принос на държавите-членки към собствените ресурси на Общността (ОВ L 94, стр.19), стр. 224) представлява собствен ресурс, внесен в бюджета на Общността. В заключение, Регламент № 2891/77 на Съвета от 19 декември 1977 г. по прилагането на посоченото по-горе Решение от 21 април 1970 г. (ОВ L 336, стр. 1) предвижда, че собствените ресурси трябва да бъдат създадени от държавите-членки и да бъдат оставени на разположение на Комисията чрез кредитиране на сметка на

името на Комисията, не по-късно от двадесетия ден на втория месец, следващ месеца, през който са се появили правата.

12. От подробното заявление, направено от Комисията, което не е било опровергано чрез никакви доказателства пред Съда, става ясно, че царевичното зърно, което е било превозено до белгийската граница от корабите *Alfonsina* и *Flamingo* и декларирано от гръцките органи по износа като такова с гръцки произход, е било всъщност югославско царевично зърно, което по-рано е било внесено от Югославия.

13. Не е необходимо за Съда да посочва своето становище по отношение на обстоятелствата, при които официалните документи са били съставени или по отношение на отговорността на лицето, което ги е направило. Основно трябва да се заяви, че по този начин е било заобиколено плащането на налог върху земеделските стоки върху югославското царевично зърно, внесено в Гърция през м. май 1986 г. на стойност от 447 053 406 GRD, цифра, която не е била оспорена.

14. Чрез неизпълнението на задължението по отношение на отделянето на собствените ресурси на Общността и тяхното предоставяне на Комисията до 20 юли 1986 г. най-късно, Гръцката република не е изпълнила задълженията си съгласно Регламенти № 2727/75 и 2891/77.

15. Следователно, първото твърдение на Комисията трябва да се подкрепи.

По второто твърдение

16. Комисията твърди, че забавянето от страна на гръцките органи на кредитирането на посочената по-горе сума към сметката на Комисията, трябва да повдигне въпроса и за плащането на лихви съгласно член 11 от Регламент № 2891/77.

17. Трябва да се припомни, че както е очевидно от Решението на Съда от 20 март 1986 г. по дело Комисия/Федерална република Германия (303/84, *Recueil*, стр.1171), съществува неразривна връзка между задължението да се създадат собствени ресурси на Общността, задължението да се кредитира сметка на Комисията в определен период от време и задължението да се плаща стандартна лихва. От същото решение става ясно, че лихвата е дължима, „независимо от причината за забавянето при плащането на сумата по сметка на Комисията”.

18. В съответствие с това, трябва да се счита, че Гръцката република не е изпълнила задълженията си като не е платила стандартната лихва върху сумата, която не е внесла по сметка на Комисията.

19. Следователно, второто твърдение на Комисията трябва да се подкрепи.

По третото твърдение

20. Комисията твърди, че гръцките органи не предприемат никакви действия за да възстановят налога върху земеделските стоки, който не е бил събран, когато югославското царевично зърно е било внесено в Гърция и че по този начин те не са изпълнили задълженията, които дължат съгласно Регламент №1697/79 на Съвета от 24 юли 1979 г. относно събирането със задна дата на вносните или износните мита, които не са изискани от задълженото лице, за плащания върху стоки, декларирани при митнически режим, включващ задължението за плащане на такива мита (OБ L 197, стр. 1).

21. Това твърдение също трябва да се подкрепи, тъй като няма доказателства, представени пред Съда, които да оспорят твърдението на Комисията.

По четвъртото твърдение

22. Според Комисията, държавите-членки трябва, по силата на член 5 от Договора за ЕИО, да санкционират всяко лице, което наруши правото на Общността, по същия начин, по който санкционират тези, които нарушават националното право. Гръцката република не е изпълнила тези задължения като не е образувала наказателно или дисциплинарно производство, предвидени в националното право, срещу извършителите на измамата и на всички, тези които са спомогнали при нейното извършване и прикриване.

23. Трябва да се отбележи, че когато правото на Общността не предвижда специално никаква санкция за нарушението или препраща за тези цел към националните закони, подзаконови и административни разпоредби, член 5 от Договора изисква държавите-членки да предприемат всички мерки, необходими за да гарантират прилагането и ефективността на правото на Общността.

24. За тази цел, докато изборът на санкции се оставя на тяхна преценка, те трябва да гарантират по-специално, че нарушаването на правото на Общността се наказва съгласно условията, процесуални и материални, които са аналогични на тези, които се прилагат при нарушаването на националното право с подобен характер и важност и които, във всички случаи, правят наказанието ефективно, пропорционално и предупреждаващо.

25. Освен това, националните органи трябва да се отнасят, по отношение на нарушенията на правото на Общността, със същата грижа като тези, които полагат при прилагането на съответното национално законодателство.

26. В настоящия случай, от документите по делото не става ясно, че гръцките органи са образували наказателно или дисциплинарно производство срещу лицата, които са взели участие в извършването и прикриването на измамата, разкрита от Комисията или че е имало някаква пречка пред образуването на такива производства.

27. В досъдебната фаза, гръцкото правителство поддържа, че въпросът е бил оставен в ръцете на националните правораздавателни органи и че е било необходимо да се изчакат резултатите от съдебната проверка. Въпреки това, Комисията доста правилно опровергава този аргумент, като отбелязва, в съответствие с информацията, която има на свое разположение, че въпросната правна процедура, която всъщност е била започната не от национален орган, а от конкурент на дружеството ИТСО, като разчита само на измамата с партидата, превозвана с кораба *Alfonsina*.

28. При тези обстоятелства, твърдението на Комисията трябва да се подкрепи.

По петото твърдение

29. Комисията твърди, че като не е изпълнила задължението си да извърши необходимите проверки и разследвания и допълнителни инспекционни мерки, поискани от Комисията, Гръцката република не е изпълнила задълженията си съгласно членове 1 и 18 от Регламент № 2891/77 на Съвета.

30. Съгласно член 18 от този регламент:

„(1) Държавите-членки извършват проверки и разследвания по отношение на отделянето и предоставянето на собствените ресурси....

(2) Съответно, държавите-членки:

(i) извършват всякакви допълнителни инспекционни мерки, които Комисията може да поиска от тях по едно обосновано искане...”

31. Трябва да се отбележи, от една страна, че в досъдебната фаза гръцките органи твърдят, че административното разследване е било оставено в ръцете на Министерството на финансите относно износът на въпросните двете партии с царевично зърно. Въпреки това, при липсата на точна информация относно неговия характер, обхват и резултати, Съдът не може да заключи, че такова разследване може правилно да се смята за една от „проверките и разследванията”, описани в член 18, параграф 1 от Регламент № 2891/77.

32. Също трябва да се отбележи, че в свое писмо от 21 януари 1987 г., Комисията е поискала от гръцките органи да „извършат проверка със задна дата на всички вносни, износни и транзитни операции, включващи зърнени култури от началото на 1985г., извършени от ИТСО или чрез пристанищата на „Salonica или Kavala”. От документите, представени на Съда, не става ясно, че Гръцката република е изпълнила това искане за допълнителни инспекционни мерки, въпреки, че е било обосновано от факта, че разследването, проведено от Комисията по отношение на две въпросни операции, става причина да постави под съмнение коректността на другите операции от същия вид, извършени от ИТСО или имащи нещо общо с митническите органи в Salonica или Kavala.

33. Съдът, следователно, трябва подкрепя последното твърдение на Комисията.

По съдебните разноски

34. Съгласно член 69, параграф 2 от Процедурния правилник, страната, загубила делото, заплаща съдебните разноски. Тъй като решението не е в полза на ответника, той е този, който трябва да понесе разноските изцяло.

По изложените съображения Съдът реши:

1. Като не изпълнява задължението за отделянето като собствени ресурси на Общността на налозите върху земеделски стоки, поради определени партии от царевично зърно, внесено от държава, която не е членка, през м. май 1986 г., на стойност 447 053 406 GRD, и тяхното предоставяне на Комисията до 20 юли 1986 г. най-късно, Гръцката република не е изпълнила своите задължения съгласно Регламент № 2727/75 от 29 октомври 1975 г. относно общата организация на пазара на зърнени култури и Регламент № 2891/77 от 19 декември 1977 г. по прилагането на Решение от 21 април 1970 г. относно замяната на финансовия принос на държавите-членки към собствените ресурси на Общността.

2. Като не е платила стандартната лихва върху сумата от 447 053 406 GRD, Гръцката република не е изпълнила задълженията си съгласно от Регламент № 2891/77 от 19 декември 1977 г. по прилагането на Решение от 21 април 1970 г. относно замяната на финансовия принос на държавите-членки към собствените ресурси на Общността.

3. Като не е предприела никакви действия за да възстанови налога върху земеделските стоки, Гръцката република не е изпълнила задълженията си съгласно Регламент №1697/79 на Съвета от 24 юли 1979 г. относно събирането със задна дата на вноските или износните мита, които не са изискани от задълженото лице, за плащания върху стоки, декларирани при митнически режим, включващ задължението за плащане на такива мита.

4. Като не е образувала наказателно или дисциплинарно производство срещу лицата, които са взели участие в или са помогнали за прикриването на сделката, което е направило възможно да се заобиколи посочения по-горе налог върху земеделските стоки, Гръцката република не е изпълни свое задължение съгласно член 5 от Договора за ЕИО.

5. Като не е изпълнила задължението си да извърши необходимите проверки и разследвания и допълнителни инспекционни мерки, поискани от Комисията, Гръцката република не е изпълнила задълженията си съгласно членове 1 и 18 от Регламент № 2891/77 на Съвета от 19 декември 1977 г. по прилагането на Решение от 21 април

1970 г. относно замяната на финансовия принос на държавите-членки към собствените ресурси на Общността.

6. Гръцката република заплаща съдебните разноски.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 21 септември 1989 година.

Подписи